

СЕКЦІЯ «ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК»

ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Гринів Ю.О., здобувач Інституту регіональних досліджень НАН України,
м. Львів, Україна,*

*Начальник Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування
великих платників у м. Львові*

Міжрегіонального головного управління Державної фіскальної служби

Рівень розвитку інноваційної діяльності малих підприємств значною мірою залежить від наявного фінансування, тому низький рівень впровадження інновацій суб'єктами господарювання зумовлений недостатнім рівнем витрат на інноваційні технології.

Як можна побачити з таблиці 1 в загальному динаміка зміни фінансового забезпечення інноваційної діяльності у Львівській області мала позитивну тенденцію, тобто сукупні витрати на інновації у 2014 році зросли на 57,7% порівняно із 2010 роком. Також, у 2014 році суттєво (майже в 2 рази) зросли витрати на інноваційний розвиток власних фінансових ресурсів підприємств. Порівнюючи фінансування з місцевих бюджетів за період 2010-2014рр., слід зауважити, що хоча у 2014 році порівняно із 2010 роком воно дещо збільшилося – на 32,2%, однак у 2013 році на інновації було виділено 6113,8 тис. грн., а у 2014 – 160,0 тис. грн., що відповідно становило тільки 2,6% від рівня 2013 року.

Що стосується кредитних ресурсів, то у 2014 році їх розмір у порівнянні з 2010 роком скоротився на 40%. Така ситуація пов'язана з важкими економічними умовами, в яких опинилася наша держава і фінансово-кредитні установи зокрема, оскільки кредитні ресурси є потенційним джерелом фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємництва. Підприємства низькорентабельних та капіталомістких галузей залишаються за межами кола потенційних позичальників [1].

Ресурсна база комерційних банків України недостатня для забезпечення не лише інноваційної, але й виробничої діяльності, що зумовлює використання кредитних ресурсів в основному на поповнення обігових коштів підприємств, а не на реалізацію інноваційних проектів [4].

Надзвичайно сумну статистику ми спостерігаємо щодо витрат із держбюджету на інноваційний розвиток підприємств Львівської області. Протягом досліджуваного періоду у 2013-2014 роках вони взагалі відсутні.

З іншого боку відсутність сучасних науково-технічних та інноваційних розробок у виробничих процесах малих підприємств і низький попит на них призводить до невиправданості подальших витрат на інноваційну діяльність та не

дозволяє цим суб'єктам господарювання одержувати фінансування з державного бюджету для реалізації інноваційних проектів [3].

Таблиця

Динаміка зміни обсягу фінансування інноваційної діяльності малого підприємництва у Львівській області, тис. грн.

Джерело / Роки	2010р.	2011р.	2012р.	2013р.	2014р.	2014р. до 2010р., %
Усього	139335,4	162676,8	280614,4	257053,9	219754,3	157,7
Власні кошти підприємств	92677,6	146669,8	261419,4	213668,2	183234,0	197,7
Кошти держбюджету	766,0	831,5	830,0	-	-	-
Кошти місцевих бюджетів	121,0	-	701,0	6113,8	160,0	132,2
Кошти вітчизняних інвесторів	-	5319,7	-	-	2504,7	
Кошти зарубіжних інвесторів	353,0	9659,8	-	-	-	-
Кредити банків та інші позики	45417,8	196,0	17664,0	37228,9	27399,6	60,3
інші джерела фінансування	-	-	-	43,0	6456,0	

Джерело: побудовано автором на основі [5]

Для України є дуже важливими інвестиції, внесені іноземними суб'єктами, тому що наша країна нині не має можливостей в повному обсязі здійснювати внутрішні інвестиції [2]. Однак, як показують статистичні дані, за період 2012-2014 рр. іноземні інвестори взагалі не виявляють зацікавленості у фінансуванні малих підприємств через низький рівень новизни створюваної ними продукції та загалом ситуації, яка склалася в нашій державі. Тому задля покращення інвестиційної привабливості вітчизняних малих підприємств потрібно запровадити заходи щодо підвищення рівня конкурентоспроможності їх продукції та рентабельності.

Трішки оптимізму додає той факт, що у 2014 році на інноваційний розвиток підприємств у Львівській області вітчизняні інвестори витратили 2504,7 тис.грн. та з інших джерел фінансування надійшло коштів на суму 6456,0 тис. грн.

Недостатні обсяги кредитних та інвестиційних ресурсів малих підприємств свідчить про недосконалий механізм державного регулювання та підтримки інноваційної їх діяльності. Значну увагу потрібно приділити посиленню економічної політики держави щодо створення сприятливих умов для стабільного бізнесового середовища та інноваційного розвитку малого підприємництва.

Список літератури:

1. Возняк Г.В. Інноваційна діяльність промислових підприємств та способи її фінансування в Україні: Монографія / Г.В. Возняк, А.Я. Кузнєцова. – К.: УБС НБУ, 2007. – 183 с.
2. Клименко В.І. Фінансування інноваційної діяльності / В.І. Клименко // Економіка, фінанси, право. – 2008. – № 1. – С. 24 – 29.
3. Лазарева Є.В. Методологічні аспекти формування інноваційної системи регіону: монографія / Є.В. Лазарева. – Одеса: Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України, 2010. – 320 с.
4. Онишко С.В. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку: монографія / С.В. Онишко. – Ірпінь: Національна академія ДПС України, 2004. – 434 с.
5. Головне управління статистики у Львівській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lv.ukrstat.gov.ua/ukr/themes/08/theme_08_2_04.php?code=08&ind_page=stattables.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

*Натальченко В.О., к.е.н., керівник відділу міжнародних зв'язків,
КНТУ, м. Кіровоград, Україна*

На сучасному етапі актуальність, роль та значення освіти, особливо вищої, кардинально зростає і стає вже не просто чинником підвищення ефективності діяльності галузей національних економік, а виступає продукуючою силою та займає лідируюче положення як галузь економіки. Згідно концепції інформаційного суспільства економічний розвиток держав буде ґрунтуватися не на матеріальних активах, а на якості та кількості знань про процеси, які відбуватимуться у соціально-економічному середовищі. Для того, щоб успішно виконувати свої освітні, дослідницькі та інформаційні функції, вищі навчальні заклади мають бути здатними ефективно і швидко реагувати на зміну потреб в освіті та професійній підготовці, адаптуватися до вимог швидко мінливого ландшафту вищої освіти, а також освоювати більш гнучкі форми власної організації та функціонування.

Пріоритетна роль у розвитку сучасної економіки належить знанням, інформації, інтелекту та інноваціям. Носієм цих складових є кадровий потенціал країни, який забезпечує економічне зростання країни, підвищення ефективності її